

Nr 15.

Av herrar **Sundström** i Skövde och **Nilsson** i Kristinehamn, om nedsättning av räntan å tertiärlån till viss bostadsbyggnadsverksamhet.

Vid utlämnandet av s. k. tertiärlån för främjandet av bostadsproduktionen i städer och stadsliknande samhällen tillämpar staten en räntesats på 4,5 %. Motiveringen för denna relativt höga räntemarginal förklaras vara att statsverket stode vissa risker. Självfallet är all låneverksamhet förbunden med risker. Frågan är allenast om just denna låneform är så riskbunden att en riskpremie på nära 1,5 % kan anses skälig. Vi måste bestrida detta. Statens säkerhet för lånen utgöres av in-teckningsbara reverser i kvalitativt högststående nyuppförda fastigheter och liggande mellan 70 till 90 % av avkastningsvärdet. Lånet skall därjämte amorteras. När anskaffningsvärdet med trettio till fyrtio procent överstiger avkastningsvärdet, innebär detta att produktionskostnaderna skola sjunka i motsvarande grad, innan statens säkerhet läderas. Var och en inser sålunda att statens säkerhet är lika stor som för de utan amortering löpande underliggande lånen. Till yttermera visso äro kommunerna skyldiga att ansvara för att byggnaderna icke genom vanvård sjunka i värde, så länge överkostnadslånen njutas.

När kommunerna nödgas för denna verksamhet ikläda sig betydande kontanta engångsbidrag och därutöver årliga utgifter för förmedling, inspektion och kontroll, synes det oskäligt att staten skall få nära hälften av sina överkostnadslån förräntade genom ränteöverskott på tertiärlånen.

På grund av vad sålunda blivit anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att räntan å tertiärlån, som utlämnas genom kommunernas förmedling i syfte att främja bostadsproduktionen i städer och stadsliknande samhällen, måtte fastställas till 3,5 %.

Stockholm den 14 januari 1944.

Walter Sundström,
Skövde.

Gustaf Nilsson,
Kristinehamn.